

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/23/2025
Identifikačné číslo spisu:	3516010365
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3516010365.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného O. A., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 26. júna 2025 dovolanie obvineného O. A. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Poláka proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 27. augusta 2024, č. k. 2To/20/2024-680, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. A. odmieta.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo 7. novembra 2023, č. k. NM-1T/182/2017-604, uznal obvineného O. A. vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01.07.2016 v čase približne o 20:00 hod. na chodníku za obchodným domom G. na O. ulici v D. O. D. S., v prítomnosti najmenej troch osôb, po predchádzajúcej vzájomnej hádke s poškodeným O. Š., tohto obžalovaný udrel stredne veľkou až veľkou intenzitou najmenej dvakrát do oblasti hlavy, a to kovovým kľúčom na matice kolies dlhým asi 30 cm v tvare písmena „L“ označený logom zn. S. a V., č. XnXXXXXXXXFKX V., ktorý obžalovaný držal vo svojej pravej ruke, čím poškodenému O. Š. spôsobil trznú ranu v temennej oblasti vľavo dĺžky cca 2 cm zasahujúcej plytko do podkožia a krvné výrony v temennej záhlavovej oblasti hlavy vľavo, pričom s poukazom na spôsob a intenzitu uskutočneného útoku mohlo u poškodeného O. Š. dôjsť k poškodeniu životne dôležitého orgánu - mozgu, rôzneho stupňa.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o podmienenej treste odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou 30 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe uložený obžalovanému Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 15T/122/2018-70 zo dňa 16. januára 2019, doručený obvinenému dňa 12. februára 2019, právoplatný dňa 21. februára 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona súd zhabal 1 ks kovového kľúča na matice kolies o dĺžke 30 cm v tvare písmena „L“ s logom značky S. a V., č. XnXXXXXXXXFKX V..

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému uložil povinnosť uhradiť poškodenému O. Š., nar. XX. M. XXXX v H., trvale bytom D. O. D. S., náhradu škody vo výške 264,90 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného O. Š., nar. XX. M. XXXX v H., trvale bytom D. O. D. S.C. odkázal so zvyškom náhrady škody na civilný proces.

2. Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie voči všetkým výrokom, na podklade ktorého Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 27. augusta 2024, č. k. 2To/20/2024-680, rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému O. A. uložil podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. p), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 43, § 39 ods. 1 Trestného zákona ďalší, úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

3. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu z 27. augusta 2024 podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Poláka podaním z 21. januára 2025, č. l. 730 - 733, v ktorom navrhol, aby dovolací súd konštatoval za zistené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku a vyslovil rozsudkom porušenie zákona v týchto príslušných ustanoveniach a zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo 7. novembra 2023, sp. zn. NM-1T/182/2017 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 27. augusta 2024, sp. zn. 2To/20/2024 a prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol. Dovolateľ namietol tieto základné skutočnosti (skrátene):

3.1. Podané dovolanie sa týka výroku o vine a treste. Necíti sa vinným z trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený a domáha sa, aby bol v konečnom dôsledku spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený.

3.2. V konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctva odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Vojtechom Mackom. Proti znaleckému posudku MUDr. Vojtecha Macka mal od začiatku zásadné výhrady a s jeho závermi nesúhlasil. Znalec MUDr. Macko sa na súdnom pojednávaní nezúčastnil, pretože zomrel.

3.3. Z ustanovenia § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že bez súhlasu obžalovaného znalecký posudok nemožno prečítať. Ak znalec nežije, nemôže sa na svoj znalecký posudok odvolať. V súdnom prípade má znalecký posudok zásadný význam. Znalec nemohol byť vypočutý, nemohla byť vykonaná konfrontácia s jeho znaleckým posudkom a v ňom uvedenými názormi. Nebolo mu umožnené predniesť voči znaleckému posudku výhrady a položiť znalcovi otázky. Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 258 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku má obžalovaný i jeho obhajca právo klásť znalcovi otázky. Tvrdí, že súd nemal právo vykonať znalecké dokazovanie len prečítaním znaleckého posudku a tým došlo zásadným spôsobom k porušeniu jeho práva na obhajobu.

3.4. Súd uvádza, že mohol v priebehu konania predložiť iný znalecký posudok, ktorým by bolo tvrdenie znalca MUDr. Macka vyvrátené. Nemôže sa stotožniť s touto námietkou a vyhlasuje, že je protiprávna. Počas súdneho konania bol vo výkone trestu odňatia slobody a nemal žiadne finančné prostriedky. Preto nemal nijakú možnosť dať vypracovať iný znalecký posudok, pretože ho nemal ako zaplatiť.

3.5. V danom prípade jestvovala jediná možnosť, a to že nové znalecké dokazovanie mal nariadiť súd a po vypracovaní nového znaleckého posudku mal súd znalca vypočuť a vykonať znalecké dokazovanie v súlade s ustanovením § 268 Trestného poriadku. Postup oboch súdov v tomto smere považuje za nezákonný a považuje ho za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu. Je nepochybné, že znalecké dokazovanie nebolo vykonané zákonným spôsobom a tento nedostatok mal za následok nesprávne právne posúdenie skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

3.6. Nepoprel, že poškodeného udrel do hlavy železným kľúčom na skrutky áut. Je to železný nástroj v

dĺžke asi 30 cm, ktorý váži asi 1 kg. U poškodeného nenastal žiaden závažný následok, vznikla tržná rana v dĺžke cca 2 cm, ktorá len plytko zasahovala do podkožia. Z použitého nástroja a z následku na zdraví poškodeného je zrejmé, že útok musel byť vedený len ľahkou až strednou intenzitou. Vyslovene si dal záležať na tom, aby poškodeného neudrel veľmi silne, aby mu nespôsobil závažnejšie poranenie, ale aby ho odradil jedine od útoku, ktorý viedol na neho. Oháňal sa proti nemu šraubovák, ktorý pôsobil ako bodná zbraň.

3.7. Je potrebné zohľadniť aj to, že celý konflikt vyprovokoval a začal sám poškodený, čo uznal aj súd. Obvinený volal políciu a domáhal sa ochrany a pomoci. Poškodenému nevznikol nijaký závažný následok. Po základnom ošetrení bol prepustený. Rana nebola chirurgicky ošetrená (zašitá) a poškodený nebol ani PN. U poškodeného nedošlo ani k ľahkému ublíženiu na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Trestného zákona. Rovnako nemožno hovoriť o prečine výtržníctva, pretože konflikt vyprovokoval poškodený a on konal v nutnej obrane.

3.8. Poukázal aj na ustálenú judikatúru súdov (napr. R25/1976, R9/1980, R41/1980), podľa ktorých intenzita obrany a teda aj primeranosť obrany má byť primeraná intenzite útoku. Nie je závislá od použitého prostriedku, ale od toho, ako ho brániaci sa použije. Od napadnutého nemožno žiadať, aby útok trpel, aby čakal a spolieval sa na náhodu, že škoda, ktorá mu hrozí, nenastane. Z judikatúry je známe, že následok obrany môže presiahnuť následok hroziaceho útoku. V jeho prípade rozhodne nebola naplnená subjektívna stránka deliktu nekonal v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu poškodenému a to ani eventuálne. Inak by ho udrél silnejšie a následok by bol určite závažnejší. Tieto okolnosti súdy do úvahy nevzali.

3.9. Domáhal sa, aby mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona. Bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 8. novembra 2019, sp. zn. 1T/53/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17. marca 2020, sp. zn. 2To/11/2020 na trest odňatia slobody v trvaní deväť a pol roka za inú trestnú činnosť.

3.10. Skutok, za ktorý bol súdený v tomto konaní (1T/182/2017) sa stal dňa 1. júla 2016. V konaní 1T/53/2019 bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok dňa 8. novembra 2019, preto mal súd uložiť súhrnný trest. V takom prípade je trest odňatia slobody v trvaní deväť a pol roka uložený v konaní 1T/53/2019 plne postačujúci.

4. K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúra Nové Mesto nad Váhom podaním z 17. marca 2025 (č. l. 755 - 757), v ktorom navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na verejnom zasadnutí odmietnuť, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku, a to s nasledovným odôvodnením (skrátene):

4.1. Plne sa stotožňuje so skutkovými zisteniami krajského súdu a zároveň s jeho právnymi úvahami.

4.2. Obhajoba do trestného konania nedoložila iné znalecké skúmanie vzniknutých poranení u poškodeného, ktorými by boli tvrdenia znalca a jeho závery vyvrátené inými znalcami. Na hlavnom pojednávaní, na ktorom bol prečítaný znalecký posudok, bolo obvinenému umožnené vyjadriť sa k vykonanému dôkazu, pričom tento nevzniesol žiadne námietky. Právna úprava umožňuje prečítať znalecké posudky aj bez prítomnosti znalca.

4.3. K dôvodom neuloženia súhrnného trestu sa venoval krajský súd a s jeho odôvodnením sa stotožňuje. V tomto konaní nebol obvinenému uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

4.4. Ťažisko dokazovania je v konaní pred okresným súdom a jeho skutkové závery môže dopĺňať alebo meniť len odvolací súd. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby si ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonať. Námietka proti spôsobu a rozsahu dokazovania, hodnotenia dôkazov, nezakladá žiaden dovolací dôvod.

4.5. Pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého odsúdený spáchal skutok tak, ako je to uvedené v rozsudku okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu. Skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným.

5. Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o dovolaní 12. mája 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment,

JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

6. Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Trestného poriadku, pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Trestného poriadku), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Trestného poriadku), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Trestného poriadku, § 385 Trestného poriadku). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mala vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

8. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku). Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učiný podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej za nevyhnutné zdôrazniť, čo v rámci svojej rozhodovacej činnosti notoricky opakuje, a síce pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu je nevyhnutné, ako aj napokon zo samotnej dikcie Trestného poriadku vyplýva, aby zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné. Inými slovami povedané, nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu, resp. porušenie práva obvineného na obhajobu s akoukoľvek intenzitou, zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Zásadné porušenie práva na obhajobu, podmieňujúce naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, však nemožno odvíjať od iného hodnotenia dôkazov obvineným v porovnaní s tým, ako to vo veci vykonali príslušné súdy, ktorých skutkové zistenia a závery sú pre dovolací súd záväzné (nepreskúmateľné). Porušenie práva na obhajobu nemôže byť odôvodnené tým, že súdy, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, vyhodnotili dôkazy odlišným spôsobom, ako je predstava obvineného.

9. V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I.).

10. V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku sa vyžaduje zistenie, aby bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

11. V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky

právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

12. V tomto ohľade teda treba v zásade uviesť, že pokiaľ dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov, nedostatok usvedčujúcich dôkazov na preukázanie viny obvineného bez dôvodných pochybností, či namieta skutkové závery, ku ktorým mali sudy dospieť z vykonaného dokazovania, vrátane záveru súdov, že sa skutok stal a aký bol jeho priebeh a následok, tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, čo je však vylúčené z preskúvania dovolacím súdom. Dovolací súd sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku (R 14/2015).

13. Obdobne pokiaľ dovolateľ namieta, že z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že dovolateľ spáchal skutok tak ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu a dôkazné pochybnosti (o priebehu skutkového deja a následku na zdraví poškodeného) mali sudy vyložiť v prospech dovolateľa použitím zásady in dubio pro reo, tak dovolací súd uvádza, že použitie tejto zásady, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku, prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce, spravodlivé rozhodnutie (R 37/1971), a teda táto zásada sa týka iba skutkových zistení, čo však nemôže byť predmetom skúmania dovolacieho súdu pri dovolaní podanom obvineným.

14. Obvinený primárne namietať zákonnosť postupu okresného súdu, ktorý na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok MUDr. Vojtecha Macka a z dôvodu, že znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok, zomrel, nemohol sa na svoj znalecký posudok odvolať. Zároveň obvinenému prečítaním znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní nebolo umožnené, aby znalca konfrontoval s jeho odbornými závermi uvedenými v znaleckom posudku.

15. V predložennom spisovom materiáli na č. l. 80 - 110 je žurnalizovaný znalecký posudok MUDr. Vojtecha Macka, znalca z odboru zdravotníctvo - farmácia č. 19/2016 zo 14. augusta 2016. Na hlavnom pojednávaní konanom 3. marca 2020 predseda senátu procesným stranám oznámil, že MUDr. Vojtech Macko zomrel 3. októbra 2019.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní sa použijú ustanovenia § 258 ods. 2 a 3 a § 259 primerane. Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá.

16. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že v prípade znaleckého dokazovania v trestnom konaní sa na hlavnom pojednávaní primárne pristupuje k výsluchu znalca. Spravidla sa bude jednať o výsluch znalca, ktorý spracoval znalecký posudok písomne. V jednoduchších prípadoch možno dovoliť, aby ho znalec nadiktoval do zápisnice o výsluchu.

17. Keďže v rámci trestného konania je súd povinný rešpektovať právo obvineného na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je aj zásada kontradiktórnosti trestného konania, zákonodarca ako primárny spôsob vykonania tohto dôkazného prostriedku uprednostňuje výsluch znalca na hlavnom pojednávaní, na ktoré je obvinená osoba spravidla predvolávaná. Keďže zákonodarca stanovil obvinenej osobe lehotu na prípravu (minimálne 5 pracovných dní) pred termínom hlavného pojednávania, obvinená osoba musí byť pripravená na hlavné pojednávanie v takom rozsahu, že jej trestná vec môže byť skončená na prvom termíne hlavného pojednávania, pričom na základe doručenia obžaloby a výzvy podľa § 240 Trestného poriadku má obvinená osoba informácie o podstate skutku, ktorý sa jej v obžalobe kladie za vinu, o jej právnej kvalifikácii prokurátorom ako aj o rozsahu dokazovania, ktoré navrhuje prokurátor vykonať na hlavnom pojednávaní a tento rozsah je oprávnená ovplyvniť, či už do rozsahu vykonaného dokazovania (napr. navrhovať výsluchy svedkov alebo navrhnúť zamietnutie dôkazu navrhovaného prokurátorom) alebo jeho spôsobu (napr. výsluchu svedka alebo prečítanie výpovede svedka z prípravného konania).

18. V prípade spracovania znaleckého posudku znalcom v písomnej podobe, má tento dôkazný

prostriedok nekontradiktórny charakter, pretože obvinená osoba doposiaľ nemala možnosť znalca konfrontovať s jeho odbornými závermi.

19. Výsluch znalca na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, na ktorom je znalci umožnené odvolať sa na písomne vyhotovený znalecký posudok, ktorý sa za splnenia zákonných podmienok na hlavnom pojednávaní prečíta, umožní obvinenej osobe klást' znalci otázky a konfrontovať ho s jeho odbornými závermi, ktoré sú obsahom jeho písomne vyhotoveného znaleckého posudku. Týmto procesným postupom sa výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, spoločne s písomne vyhotoveným znaleckým posudkom, stáva dôkazom, ktorý má kontradiktórny charakter, keďže obvinená osoba mala možnosť klást' znalci otázky k jeho odborným záverom.

20. V prípade, ak sa obvinená osoba na hlavné pojednávanie, na ktoré bol znalec predvolaný, nedostaví a znalec sa na svoj znalecký posudok odvolá, v dôsledku čoho sa na hlavnom pojednávaní písomne vyhotovený znalecký posudok prečíta, taktiež prišlo k dodržaniu zásady kontradiktórnosti trestného konania, pretože obvinená osoba mala vedomosť o termíne hlavného pojednávania, vedela, že výsluch znalca bol navrhnutý niektorou z procesných strán a dobrovoľne sa rozhodla, že nemá záujem klást' znalci otázky, ktorý demonštrovala tým, že sa na hlavné pojednávanie nedostavila.

21. Keďže zákonodarcu predpokladal, že obvinená osoba sa môže s odbornými závermi znalca stotožniť, umožnil, vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania, aj procesný postup, ktorým sa obvinená osoba a prokurátor vzdajú práva na kontradiktórny výsluch znalca a udelia súdu súhlas s prečítaním písomne vyhotoveného znaleckého posudku. Jedná sa o alternatívu vykonania tohto dôkazného prostriedku k výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní.

22. Ak by sa však obvinená osoba na hlavnom pojednávaní dožadovala výsluchu znalca a neudelila by súhlas s čítaním znaleckého posudku, bol by okresný súd, aby dodržal zásadu kontradiktórnosti konania, povinný zvoliť iný procesný postup vo veci, a to buď predvolaním znalca na hlavné pojednávanie, alebo v prípade, ak by tento procesný postup súdu už nebol objektívne možný (napr. úmrtie znalca), pribrať iného znalca na podanie nového znaleckého posudku do trestného konania. Je tomu tak z dôvodu, že odborné závery znalca uvedené v znaleckom posudku môžu predstavovať rozhodujúci dôkaz pre niektoré trestnoprávne relevantné otázky trestného konania (napr. výška škody, mechanizmus vzniku zranení a ich následok a pod.).

23. Samotná možnosť vyjadrenia sa obvineného k písomne vyhotovenému znaleckému posudku podľa § 271 Trestného poriadku, ako aj využitie tejto možnosti obvineným, nemá za následok dodržanie zásady kontradiktórnosti trestného konania v rámci realizovaného znaleckého dokazovania, pretože znalca nie je týmto procesným postupom možné konfrontovať s jeho odbornými závermi tak, ako je to možné v rámci jeho výsluchu kladením otázok, na ktoré je znalec, po splnení zákonných podmienok, povinný odpovedať.

24. V prejednávanej veci je v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 3. marca 2020 (č. l. 424) uvedené, že predseda senátu u prokurátora a obžalovaného zisťoval, či súhlasia s prečítaním znaleckého posudku MUDr. Vojtecha Macka, pričom aj prokurátor aj obvinený tento súhlas predsedovi senátu udelili. Následne predseda senátu postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku znalecký posudok MUDr. Vojtecha Macka na hlavnom pojednávaní prečítal. Rovnaký procesný postup súd opakoval aj na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo 20. júna 2023 (č. l. 580), aj za prítomnosti obhajkyne obvineného, kde prokurátor a obvinený opätovne udelili súhlas s čítaním znaleckého posudku MUDr. Vojtecha Macka na hlavnom pojednávaní a predseda senátu postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku tento znalecký posudok na hlavnom pojednávaní prečítal.

25. Z tohto dôvodu prišlo k vykonaniu tohto dôkazného prostriedku (prečítaniu znaleckého posudku) na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, keďže obvinený sa udelením súhlasu s čítaním znaleckého posudku vzdal práva na kontradiktórny výsluch znalca. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že znalec MUDr. Vojtech Macko v tom čase už nežil a teda jeho výsluch na hlavnom pojednávaní objektívne nebolo možné vykonať.

26. Keďže v prejednávanej veci prokurátor a obvinený udelili súhlas s čítaním znaleckého posudku MUDr. Vojtecha Macka, nebol okresný súd, z dôvodu úmrtia znalca, povinný do konania pribrať iného znalca z príslušného odboru.

27. Vyjadrenia obvineného, prednesené na hlavnom pojednávaní, ktoré smerujú proti odborným záverom znalca MUDr. Vojtecha Macka, tak majú len vecný charakter.

Podľa § 146 Trestného poriadku ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku alebo ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku. Ak by to nevedlo k odstráneniu pochybností alebo nejasností znaleckého posudku alebo k úplnosti znaleckého posudku, treba pribrať iného znalca.

28. Vyššie uvedené zákonné ustanovenie predpokladá situáciu, kedy vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku alebo je znalecký posudok nejasný alebo neúplný. Túto situáciu možno riešiť buď tým, že bude znalec požiadaný o vysvetlenie alebo doplnenie znaleckého posudku, ktoré možno realizovať aj výsluchom znalca, alebo ak tento procesný postup predmetné pochybnosti, nejasnosť alebo neúplnosť znaleckého posudku neodstráni, je namieste pribrať iného znalca na podanie nového znaleckého posudku.

29. Tým, že predseda senátu dotazom u prokurátora a obvineného zisťoval, či súhlasia s čítaním znaleckého posudku MUDr. Vojtecha Macka, vyjadril svoj predbežný právny názor, že nemá pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku, pretože sa jedná o kumulatívnu podmienku, bez ktorej splnenia nemožno znalecký posudok postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku čítať. Ak sa obvinený s týmto predbežným právnym názorom predsedu senátu nestotožnil, bolo jeho právom súhlas s čítaním znaleckého posudku neudelieť, a to práve z dôvodu, že má pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku, čo však obvinený v tomto prípade neurobil.

30. Následné spochybenie obsahu odborných záverov znalca obvineným, ktorý je osobou, ktorá na rozdiel od znalca nemá požadované odborné vedomosti, nepredstavuje dôkaz rovnocenný (z hľadiska dôkaznej sily) k vyhotovenému znaleckému posudku, ktorý by mal mať automaticky za následok postup súdu podľa § 146 Trestného poriadku v podobe pribratia nového znalca, keďže výsluch znalca v tejto trestnej veci nebol objektívne možný.

31. Z tohto dôvodu krajský súd nepostupoval v súlade s požiadavkou obvineného na pribratie nového znalca, pretože napriek výhradám obvineného k obsahu tohto znaleckému posudku, nedospel k záveru o splnení procesných podmienok na postup podľa § 146 Trestného poriadku.

32. Pokiaľ krajský súd poukazoval na nepredloženie iného znaleckého posudku obvineným s inými odbornými závermi, aké zaujal znalec MUDr. Vojtech Macko, jednalo sa o teoretickú konštrukciu, ktorá by eventuálne mohla mať za následok postup súdu podľa § 146 Trestného poriadku, pretože by proti sebe stáli dva dôkazy rovnakej sily avšak s protichodnými závermi. V takomto prípade, by mohol súd postupovať podľa § 146 Trestného poriadku a na odstránenie vzniknutých rozporov pribrať do konania nového znalca, a to aj z úradnej povinnosti.

33. Keďže obvinený dal súhlas s čítaním znaleckého posudku MUDr. Vojtecha Macka, pričom v trestnom konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by z odborného hľadiska spochybnil odborné závery MUDr. Vojtecha Macka, nebol daný relevantný dôvod na postup súdu podľa § 146 Trestného poriadku. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že bol obvinený v rozhodnom čase vo výkone trestu odňatia slobody, pretože opakovaným udelením súhlasu s čítaním znaleckého posudku sa vzdal práva na kontradiktórny výsluch znalca, a to napriek tomu, že jeho odborné závery následne spochybňoval.

34. Nevyhovenie návrhu obvineného na doplnenie dokazovania pribratím nového znalca súdom je tak výlučne dôsledkom procesného postupu obvineného počas jeho trestného stíhania a nie porušením jeho práva na obhajobu, ako to obvinený v podanom dovolaní namietal.

35. Obvinený v podanom dovolaní následne namieta právnu kvalifikáciu skutku, keď konštatuje pochybenia okresného súdu ako aj krajského súdu v tom, že jeho konanie neposúdili ako konanie v nutnej obrane (okolnosť vylučujúca protiprávnosť činu), príp. vzhľadom na následky spôsobené na zdraví poškodeného, ho posúdili ako trestný čin, a to napriek tomu, že podľa jeho názoru toto konanie nenapĺňa ani znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona ani znaky skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

36. Pre posúdenie týchto dovolacích námietok obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje najmä odseky 12. a 13. tohto uznesenia, z ktorých je zrejmé, že akékoľvek preskúmanie skutkového stavu zisteného okresným alebo krajským súdom je vylúčené z prieskumu v rámci dovolacieho konania, ktoré je iniciované obvineným.

37. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že k trestnoprávne relevantnému konaniu obvineného malo prísť na chodníku za obchodným domom G. na O. ulici v D. O. D. S. (na mieste verejnosti prístupnom), v prítomnosti najmenej troch osôb [verejne - § 122 ods. 2 písm. b) Trestného

zákona] a konaniu obvineného predchádzala jeho vzájomná slovná hádka s poškodeným, po ktorej obvinený poškodeného udel stredne veľkou až veľkou intenzitou najmenej dvakrát do oblasti hlavy, a to kovovým kľúčom na matice kolies dlhým asi 30 cm v tvare písmena „L“ označený logom zn. S. a V., č. XnXXXXXXXXFKX V., ktorý obvinený držal vo svojej pravej ruke.

38. Podstatou dovolacích námietok obvineného, ktorými namieta nesprávnosť použitej právnej kvalifikácie skutku, je skutočnosť, že podľa jeho názoru konal v nutnej obrane, čo vylučuje napadnutie iného (prečin výtržníctva) ako aj jeho trestnú zodpovednosť za následok na zdraví poškodeného (zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu).

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že pre možnosť posudzovania podmienok nutnej obrany alebo putatívnej obrany, ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu v dovolacom konaní, by zistený skutok musel obsahovať skutkové okolnosti svedčiace na možnosť konania obvineného v nutnej obrane alebo v putatívnej obrane. Za tejto situácie by bol dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku naplnený vtedy, ak by také okolnosti boli nesprávne právne vyhodnotené, t. j. ako nespĺňajúce kritériá uvedené v § 25 Trestného zákona, hoci v skutočnosti by ich spĺňali (R 47/2014-III).

40. Aplikujúc tento judikovaný záver na posudzovaný prípad dovolací súd konštatuje, že z vymedzenia skutku tak, ako bol naformulovaný okresným súdom (vychádzajúc zo skutkových záverov ustálených súdmi nižšieho stupňa, ktoré nie je už oprávnený skúmať a meniť), nevyplyvajú skutkové okolnosti svedčiace o možnosti konania obvineného v nutnej obrane.

41. Bez relevancie tak zostáva opakovane zdôrazňovaná obrana obvineného spočívajúca v jeho tvrdeniach o okolnostiach, ktoré majú svedčiť v prospech jeho záveru, že odvracal priamo hroziaci alebo trvajúci útok, pretože dovolací súd nemá možnosť, ako to už bolo vyššie opakovane uvedené, hodnotiť dôkazy vykonané súdmi v pôvodnom konaní za účelom preverenia dôvodnosti takto nastolenej obrany obvineného, pokiaľ dovolacie konanie bolo vedené na podklade dovolania obvineného (nie ministra spravodlivosti).

42. Z vyššie uvedeného popisu skutku je však zrejmé, že útok obvineného na poškodeného mal nasledovať po ich predchádzajúcej vzájomnej hádke, teda po tom, ako sa ich vzájomná hádka ukončila (v prípade ak by obvinený konal v čase, kedy jeho hádka s poškodeným trvala, muselo by byť toto jeho konanie popísané tak, že konal počas ich vzájomnej hádky). Uvedená skutočnosť má zásadný význam v tom, že obvinený mal udrieť poškodeného v čase, kedy poškodený na obvineného fyzicky neútočil a netrvala ani ich vzájomná hádka, ktorej existenciu mali súdy nižšieho stupňa za preukázanú.

43. Z odôvodnení rozhodnutí súdov nižšieho stupňa vyplýva, že okresný súd a krajský súd dospeli k záveru, že to bol práve obvinený, ktorý sa vrátil k poškodenému v sprievode ďalších osôb, a to napriek tomu, že po tom ako obvinený nahlásil útok poškodeného na jeho osobu polícii, bol inštruovaný, aby zotrval na mieste a nepribližoval sa k poškodenému.

44. Toto konanie obvineného nasvedčuje, že keď bol sám a pociťoval svoje ohrozenie zo strany poškodeného, od poškodeného sa vzdialil, čím eliminoval/znížil riziko pokračovania útoku poškodeného na jeho osobu, avšak v čase, keď bol v sprievode ďalších osôb, toto ohrozenie už nepociťoval, vrátil sa k poškodenému, kde prišlo z jeho strany k fyzickému útoku na poškodeného.

45. Z vyššie uvedených skutkových záverov okresného a krajského súdu vyplýva, že konanie obvineného voči poškodenému nenapĺňa zákonné znaky nutnej obrany podľa § 25 ods. 1 Trestného zákona, ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu, ktorá predpokladá konanie, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom. Aj súdy nižšieho stupňa odôvodnili, prečo konanie obvineného nepovažovali za konanie v nutnej obrane, pričom obsah a rozsah tejto úvahy súdov nižšieho stupňa, ktorú nie je možné považovať za svojvoľnú, či arbitrárnu, dovolací súd, v rámci dovolacieho konania, nie je oprávnený preskúmať, pretože by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1 písm. i), veta za bodkočiarkou, Trestného poriadku, podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

46. V dôsledku vyššie uvedených záverov, je potrebné konanie obvineného, spočívajúce v údere poškodeného do hlavy kovovým kľúčom, právne kvalifikovať ako fyzické napadnutie iného, a z dôvodu, že tohto konania sa obvinený dopustil verejne a zároveň aj na mieste verejnosti prístupnom, konštatovať naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ako k tomu dospeli aj súdy nižšieho stupňa.

47. V prípade posúdenia správnosti naplnenia skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví

podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, je nevyhnutné, nad rámec vyššie uvedeného, zohľadniť nie len následok na zdraví poškodeného, ktorý reálne utrpel a bol súdmi ustálený ako tržná rana v temennej oblasti vľavo dĺžky cca 2 cm zasahujúcej plytko do podkožia a krvné výrony v temennej záhlavovej oblasti hlavy vľavo, ale aj samotný potenciál tohto útoku na poškodenie zdravia tretej osoby.

Podľa § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je poškodenie dôležitého orgánu.

48. Rozhodujúcimi skutkovými zisteniami v tomto smere sú skutkové závery súdov nižšieho stupňa týkajúce sa identifikácie použitej zbrane - kovový kľúč na matice kolies dlhý asi 30 cm v tvare písmena „L“, intenzita úderov - strede veľká až veľká intenzita, časť tela poškodeného, na ktorú obvinený viedol útok - hlava poškodeného, kde sa nachádza životne dôležitý orgán - mozog, početnosť úderov (dva údery do hlavy) a zohľadňujúc už uvedené samotný potenciál tohto útoku poškodiť životne dôležitý orgán poškodeného - mozog.

49. Skutočnosť, že útok poškodeného mal potenciál poškodiť mozog poškodeného, avšak napokon k jeho reálnemu poškodeniu neprišlo, je premietnutý v skutkovej vete (mohlo prísť k poškodeniu mozgu) a v právnej kvalifikácii skutku tak, že tento trestný čin nebol dokonaný, ale bol spáchaný len v štádiu pokusu.

50. Z hľadiska zavinenia obvineného sa nemožno stotožniť s jeho dovolacou námietkou, že útok kontroloval tak, že možno vylúčiť jeho úmysel poškodiť mozog poškodeného, keďže obvinený vedel, akou vecou a koľkokrát útočí na hlavu poškodeného, a že týmto útokom môže prísť k poškodeniu mozgu poškodeného. Aj v tomto prípade súdy nižšieho stupňa odôvodnili, prečo konanie obvineného považovali za spôsobilé poškodiť mozog poškodeného, pričom obsah a rozsah tejto úvahy súdov nižšieho stupňa, ktorú nie je možné považovať za svojvoľnú, či arbitrárnu, dovolací súd, v rámci dovolacieho konania, nie je oprávnený preskúmať, pretože by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1 písm. i), veta za bodkočiarkou, Trestného poriadku, podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

51. Obvinený napokon namieta, že krajský súd pochybil, keď mu neuložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona k rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 8. novembra 2019, sp. zn. 1T/53/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 17. marca 2020, sp. zn. 2To/11/2020, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní deväť a pol roka za inú trestnú činnosť.

52. Pre posúdenie, či mal byť obvinenému ukladaný súhrnný trest k vyššie uvedenému odsúdeniu, je nevyhnutné posúdiť existenciu viacčinného súbehu trestnej činnosti obvineného v prejednávanej trestnej veci a v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/53/2019.

53. V prejednávanej trestnej veci bol trestný čin spáchaný 1. júla 2016. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/53/2019 bol pokračovací trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona dokončený 12. marca 2019 (skutok 1/), trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona bol dokončený v presne nezistenom čase na prelome mesiaca január a február 2019 (skutok 2/), trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona bol dokončený v presne nezistenom čase na prelome mesiaca január a február 2019 (skutok 3/) a trestný čin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona bol dokončený a dokončený 14. marca 2019, pričom všetky tieto trestné činy boli právne posúdené ako spáchané vo viacčinnom súbehu a obvinenému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov. Keďže obvinenému nebol uložený súhrnný trest odňatia slobody k odsúdeniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 15T/122/2018, bola trestná činnosť, pre ktorú bol odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/53/2019, posúdená, vo vzťahu k odsúdeniu v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 15T/122/2018, ako trestnoprávna recidíva.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky

spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

54. Zo spisového materiálu je zrejmé, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 15T/122/2018 bol 16. januára 2019 vydaný trestný rozkaz, ktorý bol obvinenému doručený 12. februára 2019 a 21. februára 2019 tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Obvinený bol predmetným trestným rozkazom odsúdený za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorých sa dopustil 3. októbra 2018. Práve moment doručenia tohto trestného rozkazu obvinenému 12. februára 2019 je potrebné právne posúdiť ako vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa za iný trestný čin obvineného, ktorý má za následok preťatie súbehu trestnej činnosti obvineného, za ktorú bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 8. novembra 2019, sp. zn. 1T/53/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 17. marca 2020, sp. zn. 2To/11/2020 a trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený v prejednávanej trestnej veci.

55. Na základe vyššie uvedeného je právne irelevantná dovolacia námietka obvineného, že súhrnný trest mal byť obvinenému uložený z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/53/2019 bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok 8. novembra 2019, pretože k preťatiu súbehu trestnej činnosti obvineného prišlo skôr, a to 12. februára 2019.

56. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za spáchanie stíhanej trestnej činnosti pripúšťa - trest odňatia slobody a zároveň v zákonnej výmere po mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

57. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že krajský súd sa ako odvolací súd riadne zaoberal podstatnými odvolacími námietkami obvineného a tomuto poskytol relevantnú odpoveď na všetky ním uplatnené zásadné skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany v trestnom konaní.

58. Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

59. Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.